

Nr. 143. Her vil ties, her vil vies.

$\text{♩} = 66 \text{ o: } 34''$

Her vil ti - es, her vil bi - es, Her vil bi - es, mit sva - ge Sind! Høst - ti - den

p

end - tes, her maa da ven - tes, Her maa da ven - tes paa For - aars - vind! Her vil

ti - es, her vil bi - es, Her vil bi - es, mit sva - ge Sind.

2.

Trange tider langsomt skrider,
langsomt skrider, det har den art.
Dagene længes, vinteren strenges,
vinteren strenges, og det er svart.
Trange tider langsomt skrider,
langsomt skrider, det har den art.

4.

Eja, søde førstegrøde,
førstegrøde af bliden vår,
lad det kun fryse, lad mig kun gyse,
lad mig kun gyse, det snart forgår.
Eja, søde førstegrøde,
førstegrøde af bliden vår.

3.

Turteldue, kom at skue,
kom at skue bag gærdet hist,
der skal du finde forsommers minde,
forsommers minde, alt grønt på kvist.
Turteldue, kom at skue,
kom at skue bag gærdet hist.

5.

Due, kunne du udgrunde,
du udgrunde, hvad der nu sker!
Kulden den svækkes, blomsterne dækkes,
blomsterne dækkes, jo mer' det sner.
Due, kunne du udgrunde,
du udgrunde, hvad der nu sker!

6.

Kom, min due, lad dig skue,
lad dig skue med olieblad!
Se, nu er stunden næsten oprunden,
næsten oprunden, som gør dig glad!
Kom, min due, lad dig skue,
lad dig skue med olieblad!

H. A. Brorson.